चालीसौँ पदको लुकेको इतिहास - अङ्क तेत्तीस

इजकिएल क्रमाङ्क चौध

Jeff Pippenger
2026-10-27

उत्पत्तिको चौथो र पाँचौँ अध्यायमा कयिनको वंशावलीलाई शेतको वंशावलीसँग तुलना गरी तिनबीचको भिन्नता देखाइएको छ।

असल लेमेक र खराब लेमेक

यी दुई वंशरेखाले उद्धार नपाएकाहरू र उद्धार पाएकाहरूबीचको भिन्नतालाई दर्शाउँछन्, र यी दुई वंशरेखाका केही वंशजहरूले ती परस्पर विपरीत वंशरेखाका समानान्तर 'वंशज-प्रतीकहरू'को प्रतिनिधित्व गर्छन्। कयिनले त्यस्तो वर्गको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसमा पापका निम्ति कुनै पश्चात्ताप हुँदैन र जसले आफ्नै अवस्थाका निम्ति मात्र विलाप गर्छ।

> अनि उहाँले भन्नुभयो, तैँले के गरिस्? तेरो भाइको रगतको आवाजले भूमिबाट मलाई पुकारिरहेको छ। अब तँ त्यस भूमिबाट श्रापित भएको छस्, जसले तेरो हातबाट तेरो भाइको रगत ग्रहण गर्न आफ्नो मुख खोलेकी छे; जब तैँले भूमि जोत्नेछस्, तब त्यसले अबउसो तँलाई आफ्नो उब्जनी दिनेछैन; तँ पृथ्वीमा भगुवा र घुमन्ते हुनेछस्। अनि कयिनले परमप्रभुलाई भन्यो, मेरो दण्ड मैले सहन सक्नेभन्दा ठूलो छ। हेर्नुहोस्, आज तपाईंले मलाई पृथ्वीको सतहबाट धपाउनुभएको छ; अनि म तपाईंको दृष्टिबाट लुकेको हुनेछु; म पृथ्वीमा भगुवा र घुमन्ते हुनेछु; अनि मलाई भेट्टाउने जोसुकैले मलाई मार्नेछ। तब परमप्रभुले उसलाई भन्नुभयो, यसकारण जसले कयिनलाई मार्छ, त्यसविरुद्ध सात गुणा प्रतिशोध लिइनेछ। अनि परमप्रभुले कयिनमाथि एउटा चिह्न लगाइदिनुभयो, ताकि उसलाई भेट्टाउने कसैले उसलाई नमारोस्। अनि कयिन परमप्रभुको उपस्थितिबाट निस्केर अदनको पूर्वतिर रहेको नोद देशमा बसोबास गर्न लाग्यो। उत्पत्ति ४:१०–१६।

कयिनले पश्चात्ताप नगर्नेहरूको एउटा यस्तो वर्गको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो केवल आफ्नै दुःखद अवस्थामा ध्यान केन्द्रित गर्छन्, जुन अवस्था उनीहरूले भलाइ गर्ने प्रयास गर्न इन्कार गरेर आफूमाथि ल्याएका हुन्।

> तर कयिन र तिनको भेटीलाई उहाँले ग्रहण गर्नुभएन। अनि कयिन अत्यन्त क्रोधित भए, र तिनको मुख मलिन भयो। अनि परमप्रभुले कयिनलाई भन्नुभयो, "तँ किन क्रोधित छस्? अनि तेरो मुख किन मलिन भएको छ? यदि तैँले असल गरिस् भने, के तँ ग्रहण गरिनेछैनस् र? अनि यदि तैँले असल गरिनस् भने, पाप ढोकामा ढुकेर बसेको छ। अनि त्यसको अभिलाषा तँतर्फ हुनेछ, र तैँले त्यसमाथि शासन गर्नेछस्।" उत्पत्ति ४:५–७।

छवटा मृत्यु—तीन अल्फा र तीन ओमेगा

अघिल्ला लेखहरूमा हामीले हनोकलाई पहिलो स्वर्गदूतको प्रतीक, लेमेकलाई दोस्रो स्वर्गदूतको प्रतीक, मतूशेलहलाई मध्यरातको पुकार र नोआलाई तेस्रो स्वर्गदूतको रूपमा पहिचान गरेका थियौँ। शेतको वंशका लेमेकको मृत्यु सात सय सतहत्तर वर्षको उमेरमा, मतूशेलहको मृत्यु भएको जलप्रलयको समयभन्दा पाँच वर्षअघि भएको थियो। लेमेकको मृत्युको पाँच वर्षपछि मतूशेलहको मृत्यु भयो, र त्यसैले उनीहरूको मृत्यु इजकिएलकी पत्नीको मृत्युका पूर्वरूप हुन्, जसको एक दशमलव पाँच वर्षपछि (१.५) थुमाकी पत्नी यरूशलेमको मृत्यु भयो।

> अनि म यूहन्नाले पवित्र नगर, नयाँ यरूशलेम, परमेश्वरकहाँबाट स्वर्गबाट तल ओर्लँदै गरेको देखेँ, जुन आफ्ना पतिका निम्ति सिँगारिएकी दुलहीझैँ तयार पारिएको थियो। प्रकाश २१:२।

यरूशलेम र मतूशेलहका ओमेगा मृत्युहरूसँग जोडिने इजकिएलकी पत्नी र लेमेकका अल्फा मृत्युहरू जोन पालाइओलोगोसको मृत्युका पूर्वप्रतिरूप थिए, र त्यसको पाँच वर्षपछि कन्स्टान्टिनोपलका पर्खालहरूमा एघारौँ कन्स्टेन्टाइनको मृत्यु भयो। लेमेकको रेखाले पाँच वर्षको अवधि निर्दिष्ट गर्छ, जसको अन्त्यमा जनावरहरूको बसाइँसराइको सातदिने अवधि छ। पूर्वी रोमको रेखाले पाँच वर्षको अवधि र ती समग्र पाँच वर्षभित्रको चारवर्षे अवधि दुवैलाई जनाउँछ। इजकिएलको रेखाले दुई वर्ष र एक दशमलव पाँच वर्ष (१.५) दुवैलाई जनाउँछ। बेबिलोनद्वारा यरूशलेमको विनाशसम्बन्धी इजकिएलको रेखा सन् ६६ देखि ७० सम्म रोमद्वारा भएको यरूशलेमको दोस्रो विनाशसँग मेल खान्छ। यरूशलेमको विनाशको रोमी रेखाले चारवर्षे अवधि र साढे तीन वर्षको अवधि दुवै उत्पन्न गर्छ। ती चार प्रतीकात्मक रेखामध्ये प्रत्येकले आफ्नो भविष्यसूचक साक्ष्यभित्र एउटा होइन, तर दुईवटा प्रतीकात्मक अवधि उत्पन्न गर्‍यो।

लामेक, जोन पालाइओलोगोस र इजकिएलकी पत्नीले ओमेगा मृत्युमा टुङ्गिने एउटा समयावधिको अल्फा मार्गचिह्नको प्रतिनिधित्व गर्छन्। तीनवटा रेखामध्ये दुईवटाले आ-आफ्ना समकक्षहरूको मृत्युमा अन्त्य हुने घेराबन्दीको प्रतिनिधित्व गर्छन्। अर्को रेखाको अन्त्य जनावरहरू जहाजमा चढेसँगै हुन्छ। ओमेगा समकक्षले नोआको जलप्रलयलाई यरूशलेमको विनाश र कन्स्टान्टिनोपलका पर्खालहरूको विनाशसँग समरेखित गर्छ। तीनवटै ओमेगा प्रतीकले चाँडै आउन लागेको आइतबारे कानुनको समयमा हुने अनुग्रहकालको अन्त्यलाई जनाउँछन्।

अवश्य नै, नूहको जहाजको साक्ष्यमा कुनै घेराबन्दी थिएन, तर जहाजभित्र प्रवेश गर्नका लागि एउटा ढल्के मार्ग भने हुनैपर्थ्यो। यदि सामान चढाउने उक्त ढल्के मार्गलाई घेराबन्दीका लागि बनाइने ढल्के मार्गको प्रतीक मानिन्छ भने, मृत्युका तीनै साक्ष्यले घेराबन्दीलाई सङ्केत गर्छन्। ६६ देखि ७० सम्मको यरूशलेमको विनाशसम्बन्धी रोमी कालरेखामा, ६६ मा सेस्टियसद्वारा घेराबन्दी गरिएको थियो र ७० मा तीतसद्वारा दोस्रो घेराबन्दी गरिएको थियो।

चार वर्ष

सन् १४५३ मा कन्स्टान्टिनोपलको घेराबन्दीसँगै समाप्त हुने चार वर्षले प्रकाशको नवौँ अध्यायमा उल्लिखित “पाँच महिना” सम्बन्धी इस्लामी भविष्यवाणीको दोस्रो चारवर्षे अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। “पाँच महिना” को भविष्यवाणीमा पहिलो चारवर्षे अवधि निकोमेडियाको घेराबन्दीका क्रममा सन् १३३३ देखि सन् १३३७ सम्म थियो। त्यस घेराबन्दीले सन् १२९९ जुलाई २७ देखि सुरु भएको अठतीस वर्षको अवधिको समापनलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। यरूशलेमका दुई विनाश, कन्स्टान्टिनोपलको एउटा विनाश, जलप्रलय र निकोमेडियाको घेराबन्दी ईसापूर्व २०० देखि ईसापूर्व १९८ सम्मको पानियमको सैन्य अभियानका पाँच साक्षी हुन्; उक्त अभियानचाहिँ छैटौँ साक्षी ठहरिन्छ, र अरू पनि कैयौँ साक्षी छन्।

यरूशलेमको विनाशका दुवै घटनालाई “रेखामाथि रेखा” सजिलै मिलाउन सकिन्छ। जलप्रलय र पूर्वी रोमको रेखालाई दुवैमा साझा रहेका अल्फा र ओमेगा मृत्युहरूका आधारमा एकअर्कासँग मिलाइएको छ। पानियम अभियानलाई विशेष रूपमा इजकिएलको ईसापूर्व ५८७ को रेखासँग मिलाइएको छ, किनकि घेराबन्दीका दुवै अवधिले दुई वर्षलाई जनाउँछन्। पानियमलाई दानिएल एघारको पन्ध्रौँ पदमा चित्रित गरिएको छ, जुन चाँडै आउन लागेको आइतबारसम्बन्धी कानुनलाई चित्रित गर्ने सोह्रौँ पदभन्दा अघि पर्छ, ठीक जसरी ईसापूर्व ५८६ र ईस्वी सन् ७० मा भएका यरूशलेमका विनाशहरू पनि अघि परेका थिए। पानियमको युद्ध र सीदोनको घेराबन्दीको दुई-वर्षे अवधिले यी प्रत्येक रेखालाई दानिएल एघारको चालीसौँ पदको लुकेको इतिहासभित्र ल्याइपुर्‍याउँछ।

एउटा चिह्न

यरूशलेमका दुवै विनाशसँग सम्बन्धित घेराबन्दीहरूमा पहिलो भविष्यसूचक मार्गचिह्नले एउटा सङ्केतको प्रतिनिधित्व गर्छ; सन् ६६ मा सेस्टियस र इजकिएलकी पत्नीको मृत्यु दुवै अल्फा सङ्केत थिए। लमेक पनि पहिलो मार्गचिह्न हुन्, र त्यसैले, दुईको गवाहीका आधारमा, लमेक पनि एउटा सङ्केत हुन्। उनको ७७७ वर्षको उमेरले तीन तत्त्वहरू मिलेर बनेको विजयी मण्डलीको सङ्केतको प्रतिनिधित्व गर्छ: एक अगमवक्ता, एक पूजाहारी र एक राजा।

> यसबाहेक, मैले तिनीहरूलाई मेरा विश्रामदिनहरू पनि दिएँ, ताकि ती मेरो र तिनीहरूका बीचमा एउटा चिन्ह होऊन्, र तिनीहरूलाई पवित्र पार्ने परमप्रभु म नै हुँ भनी तिनीहरूले जानून्। इजकिएल २०:१२।

३०० वर्ष

शेतको वंशमा आदमदेखि सातौँ पुस्ताका हनोक ३०० वर्षसम्म परमेश्वरसँग हिँडे र स्वर्गमा उठाइए। '३००' सन् १८४३ का अग्रगामीहरूका तीन सयवटा चार्ट, तिनैअनुरूपका तीन सय मिलरवादी प्रचारकहरू र गिदोनको तीन सय जनाको सेनाको पनि प्रतीक हो। हनोक, मिलरवादी प्रचारकहरू र गिदोनका तीन सय जनाले एक लाख चवालीस हजार जनाको प्रतिनिधित्व गर्छन्। शिमशोनले ३०० स्याल लिएर तिनीहरूलाई जोडी-जोडीमा बाँधे; यसरी उनले १५० र एकसाथ बाँधिएर जम्मा तीन सय हुने एउटा प्रतीकको पहिचान गराए।

> अनि शिमशोनले गएर तीन सय फ्याउरा पक्रे, र राँकाहरू लिएर तिनका पुच्छरसँग पुच्छर जोडे, अनि दुई पुच्छरका बीचमा एउटा-एउटा राँको राखे। अनि राँकाहरूमा आगो सल्काएपछि तिनले ती फ्याउराहरूलाई पलिश्तीहरूको खडा अन्नबालीमा छोडिदिए, र काटेर थुपारिएको बाली र खडा अन्नबाली दुवैलाई, दाखबारी र जैतूनका रूखहरूसमेत जलाइदिए। न्यायकर्ताहरू १५:४, ५।

प्रकाशको पुस्तकको नवौँ अध्यायमा रहेका इस्लामसम्बन्धी पाँच-पाँच महिनाका दुई भविष्यवाणीले "आगो" र "पुच्छरहरू"लाई इस्लामका विशेषताका रूपमा चिनाउँछन्।

> अनि दर्शनमा मैले घोडाहरू र तिनमाथि सवार भएकाहरूलाई यसरी देखेँ: तिनीहरूले आगो, नीलमणि र गन्धकको रङका छातीकवच लगाएका थिए; र घोडाहरूका शिरहरू सिंहका शिरहरूजस्ता थिए; अनि तिनका मुखबाट आगो, धुवाँ र गन्धक निस्कन्थे। यी तीनद्वारा, अर्थात् तिनका मुखबाट निस्केका आगो, धुवाँ र गन्धकद्वारा, एक तिहाइ मानिसहरू मारिए। किनकि तिनको शक्ति तिनका मुखमा र पुच्छरहरूमा छ; किनकि तिनका पुच्छरहरू सर्पहरूजस्ता थिए र ती पुच्छरहरूका टाउकाहरू थिए, अनि तिनैद्वारा तिनले हानि पुऱ्याउँछन्। प्रकाश ९:१७–१९।

इस्लामको शक्ति तिनीहरूका मुख र पुच्छर दुवैमा छ।

> अनि तिनीहरूका पुच्छर बिच्छीका पुच्छरजस्ता थिए, र तिनीहरूका पुच्छरमा खिलहरू थिए; अनि मानिसहरूलाई पाँच महिनासम्म पीडा दिने शक्ति तिनीहरूसँग थियो। अनि तिनीहरूमाथि एक राजा थियो, जो अथाह कुण्डको दूत हो, जसको नाम हिब्रू भाषामा अबाड्डोन हो, तर ग्रीक भाषामा त्यसको नाम अपोल्ल्योन हो। प्रकाश ९:१०, ११।

यातना दिने र मार्ने इस्लामको शक्ति तिनीहरूका मुख र पुच्छर दुवैमा छ, जुन तिनीहरूका मुख र पुच्छरबाट निस्कन्छ।

> यसकारण परमप्रभुले एकै दिनमा इस्राएलबाट शिर र पुच्छर, हाँगा र नर्कट काटेर हटाइदिनुहुनेछ। वृद्ध र आदरणीय व्यक्ति नै शिर हो; र झूट सिकाउने अगमवक्ता नै पुच्छर हो। किनकि यस प्रजाका अगुवाहरूले तिनीहरूलाई बहकाउँछन्; र तिनीहरूद्वारा डोऱ्याइएकाहरू नष्ट हुन्छन्। यशैया ९:१४–१६।

इस्लाम र इस्राएल भविष्यवाणीगत रूपमा एकअर्कासँग जोडिएका छन्, किनकि दुवै अब्राहामका सन्तान हुन्, र प्रत्येक वंशरेखामा "शिर" भनेको "वृद्ध र आदरणीय" हो र "पुच्छर" भनेको "झूट सिकाउने अगमवक्ता" हो। इस्लामका हकमा झूट सिकाउने प्राचीन अगमवक्ता मोहम्मद हुन्। कुरानले इस्लामका सलहहरूलाई उत्प्रेरित गर्ने झूटहरूको प्रतिनिधित्व गर्छ, र वृद्ध र आदरणीयचाहिँ तिनीहरूको राजनीतिक नेतृत्व हो। इस्लाम राज्य सञ्चालनको कौशल (मुख) द्वारा निर्देशित हुन्छ, जुन कुरानका झूटहरू (पुच्छर) बाट उत्प्रेरित हुन्छ। शिमशोनका तीन सय स्यालहरूलाई पाँच-पाँच महिनाका दुई समूहमा विभाजित गरिएको थियो, जसले आगो, धुवाँ र गन्धकद्वारा यातना दिने र मार्नेछन्।

आगो, धुवाँ र गन्धक

आगो, धूवाँ र गन्धकले तीन स्वर्गदूतका भविष्यसूचक विशेषताहरू बोकेका छन्। यीमध्ये पहिलो र अन्तिम आगोका प्रकार हुन्। “गन्धक” शब्दको मूलले दैवी चमकलाई जनाउँछ। आगो सन्देशको प्रतीक हो; धूवाँ त्यस सन्देशको प्रभाव हो र गन्धकले धार्मिक सन्देशलाई चिनाउँछ। यी तीनै प्रकाशको चौधौँ अध्यायका तीन स्वर्गदूतको साँचो सन्देशका नक्कली रूप हुन्। फलामको छातीको कवचलाई आगो, जेसिन्थ र गन्धकका रूपमा चित्रित गरिएको छ। यसले प्रधान पूजाहारीको छातीको कवचको नक्कल गर्छ। प्रधान पूजाहारीको छातीको कवचले एक लाख चवालीस हजार जनालाई ऊरीम र तुम्मीमद्वारा निरूपित परमेश्वरत्वसँग संयुक्त बाह्र मानव रत्नका रूपमा दर्शाउँछ। प्राचीन जेसिन्थ गाढा नीलो-कालो अथवा कालिमा मिसिएको बैजनी रङको हुन्थ्यो। इस्लामको छातीको कवचको जेसिन्थ इस्लामका मुखहरू (राज्य) र पुच्छरहरू (मण्डली) बाट निस्कने धूवाँसँग मेल खान्छ।

परमेश्वरसँग ३०० वर्षसम्म हिँडेपछि हनोक स्वर्गमा लगिएको घटनाले ३०० सङ्ख्यालाई सन् १७९८ मा आएको पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशसँग जोड्छ। प्रकाशको पुस्तकको नवौँ अध्यायमा उल्लेखित पाँच महिनाको भविष्यवाणी पूरा हुँदा, सन् १८४० को अगस्ट ११ मा पहिलो स्वर्गदूतको उक्त सन्देशले शक्ति प्राप्त गऱ्यो। उक्त अध्यायमा रहेका पाँच-पाँच महिनाका दुई अवधिहरू पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति राखेर एकअर्कासँग जोडिएका छन्। पाँचौँ र दसौँ पदमा उल्लेखित पाँच महिनाका अवधिहरू एक सय पचास वर्षका दुई भिन्न अवधिहरू हुन् भन्ने कुरा हालै मात्र पहिचान गरिएको थियो। जब त्यो सत्य पहिचान गरियो, तब शिमशोनले फ्याउराहरूलाई एक सय पचास जोडी हुने गरी एकसाथ बाँधे।

शिमशोनको भविष्यसूचक इतिहासमा (जसको अर्थ “सूर्य” हो), निनवेको युद्धद्वारा प्रतीकित साँचो प्रयोग हुँदा खाडलबाट निस्केको “धुवाँ”ले सूर्यलाई अन्धकारले ढाकिदियो। मिलरवादीहरूले इस्लामको खाडलबाट निस्केको धुवाँले सूर्यलाई ढाक्नुलाई सूर्य (शिमशोन) द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको ख्रीष्टको सुसमाचार ढाकिनुको रूपमा सही ढङ्गले पहिचान गरेका थिए। शिमशोनको गवाही र प्रकाशको पुस्तकका नौदेखि एघार अध्यायहरूमा वर्णित इस्लामबीच अन्य कैयौँ सम्बन्धहरू पनि छन्।

शिमशोनको इतिहासमा तीन सङ्ख्या विवाहका पाहुनाहरूले पहेली सुल्झाउनुपर्ने तीन दिनको रूपमा देखा पर्छ। शिमशोन तीन जना स्त्रीहरूसँग सम्पर्कमा आउँछन्: तिम्नाकी आफ्नी पत्नी, वेश्या र दलीला। परमप्रभुको आत्मा शिमशोनमाथि तीन पटक आउनुहुन्छ: सिंहसँगको घटनामा, अश्कलोनमा र लेहीमा। शिमशोनले सत्य बताउनुअघि दलीलालाई तीनवटा झूटा उत्तर दिन्छन्। तीन सङ्ख्याले परमेश्वरत्वलाई, साथै अजिङ्गर, पशु र झूटो अगमवक्ताको नक्कली परमेश्वरत्वलाई अनि विजयी मण्डलीको त्रिविध संरचनालाई पनि जनाउँछ।

तीस पूजाहारीको सङ्ख्या हो, र शिमशोनको विवाहभोजमा तीस जना सङ्गी ल्याइएका थिए। त्यसपछि शिमशोनले पाहुनाहरूले अड्को फुकाउन सके भने तीसवटा चादर र तीसवटा पोसाक दिने बाजी लगाए। उनको अड्कोको भेद विश्वासघातपूर्वक खोलिएपछि शिमशोनले बाजी चुकाउन अश्कलोनका तीस जना मानिसलाई मारे। तीस सङ्ख्या ३०० को भविष्यसूचक दशांश हो, र हनोक तीन सय वर्षसम्म परमेश्वरसँग हिँडेको घटनासँग मेल खाने गरी शिमशोनले समातेर एक सय पचास जोडीमा एकसाथ बाँधेका तीन सय फ्याउराहरू प्रकाशको पुस्तकको नवौँ अध्यायमा भएका पाँच-पाँच महिनाका दुई भविष्यवाणीसँग सम्बन्धित छन्, जुन पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति राख्ने पद्धतिद्वारा आपसमा जोडिएका छन्। तीन सय तीन हजारको भविष्यसूचक दशांश हो, र तीन हजारले एउटा शेष जनसमूहलाई जनाउँछ, चाहे त्यो पेन्तिकोसमा विश्वासमा आएकाहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने धर्मी शेष जनसमूह होस्, वा सुनको बाछोसम्बन्धी विद्रोहमा लेवीहरूद्वारा मारिएकाहरूले प्रतिनिधित्व गर्ने अधर्मी शेष जनसमूह होस्।

सुनको बाछोसम्बन्धी विद्रोह र पेन्तिकोसमा विश्वासमा आएकाहरू दुवै शीघ्र आउन लागेको आइतबारे कानुनको समयमा भविष्यवाणीय रूपमा मेल खान्छन्। एउटा शेष समूहले परमेश्वरका करारका जनहरूमध्येबाटको एक शेष समूह र परमेश्वरका करारका जनहरूको बगालबाहिर रहेकाहरूमध्येबाटको एक शेष समूहको प्रतिनिधित्व गर्छ। शिमशोनको गवाहीमा तीन हजारको पहिलो उल्लेखले पलिश्तीहरूलाई शान्त पार्न शिमशोनलाई बन्दी बनाउने यहूदीहरूलाई जनाउँछ, र दोस्रो उल्लेखले पलिश्तीहरूलाई जनाउँछ। न्याय परमेश्वरको घरानाबाट सुरु हुन्छ, र

त्यसपछि अझै बेबिलोनमा रहेका एघारौँ घडीका कामदारहरूको न्याय हुन्छ। शिमशोनको गवाहीले तीन हजार शेष समूहको प्रतीक हो भन्ने कुरालाई पुष्टि गर्छ, साथै न्याय प्रक्रियाको क्रमलाई पनि पुष्टि गर्छ। हनोक तीन सय वर्षसम्म परमेश्वरसँग हिँडे; यसरी उनले परमेश्वरका करारका जनहरूमध्ये मृत्युको स्वाद नचाख्ने शेष समूहको प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यो शेष समूह एक लाख चौवालीस हजार हो, जसलाई प्रकाशको पुस्तकको सातौँ अध्यायमा ठूलो जनसमूहभन्दा भिन्न रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

३०० को दशांश ३० हुन्छ, जुन एक याजकको प्रतीक हो, र यसबाहेक, तीसको दशांशका रूपमा तीन सङ्ख्याले परमेश्वरत्वका साथै अजिङ्गर, पशु र झूटो अगमवक्ताको नक्कली परमेश्वरत्वलाई पनि जनाउँछ। तीनले विजयी मण्डलीको त्रिविध विभाजनलाई पनि जनाउँछ, जसलाई तीस वर्षको उमेरमा राज्य गर्न थालेका राजा दाऊद, तीस वर्षको उमेरमा सेवा गर्न थालेका याजक योसेफ र सत्रौँ जुबली चक्रको तीसौँ वर्षमा आफ्नो बाइस वर्षको सेवाकार्य सुरु गरेका अगमवक्ता तथा याजक इजकिएलले प्रतिनिधित्व गर्छन्। याजकका रूपमा तिनको उमेर तीस वर्ष हुने थियो।

अगमवक्ता, पूजाहारी र राजाका रूपमा प्रस्तुत गरिएका तीन प्रतीकात्मक एकाइमध्ये प्रत्येकले घेराबन्दीको आरम्भ सूचित गर्ने मार्गचिह्नमा परमेश्वरको सातौँ दिनको शबाथको छाप प्राप्त गर्छ। मृत्युका दुई साक्षी, सन् ६६ मा भएको यरूशलेमको विनाशको गौण साक्षीसँग मिलेर, घेराबन्दीको मार्गचिह्न एउटा 'चिन्ह' हो भन्ने कुराका तीन साक्षी बन्छन्।

संक्रमणको मार्गचिह्न

घेराबन्दी सुरु हुँदा, लेमेकद्वारा दर्शाइएझैँ परमेश्वरको त्रिविध विजयी मण्डलीमा छाप लगाइन्छ। इजकिएलकी पत्नीको मृत्युले ठीक त्यही मार्गचिह्नमा पहिलेका करारबद्ध जनहरूलाई पूर्ण रूपमा पन्छाइन्छ भन्ने कुरा देखाउँछ। उक्त मार्गचिह्नले लाउडिकियाबाट फिलाडेल्फियामा हुने रूपान्तरणलाई जनाउँछ, जसलाई सङ्घर्षरत मण्डली विजयी मण्डलीमा रूपान्तरित हुँदै यसरी ती सातमध्येकै आठौँ मण्डली बन्ने प्रक्रियाका रूपमा पनि चित्रण गरिएको छ। अक्टोबर २२, १८४४ देखि १८६३ को विद्रोहसम्म फैलिएको तेस्रो स्वर्गदूतको मिलरवादी इतिहासमा उक्त मार्गचिह्नले १८५६ को समयावधिलाई जनाउँथ्यो, जब जेम्स र एलेन ह्वाइट दुवैले यस आन्दोलनलाई लाउडिकियाली भनी पहिचान गर्न थाले। १८५६ मा फिलाडेल्फियाली मिलरवादी आन्दोलन लाउडिकियाली मिलरवादी आन्दोलनमा रूपान्तरित भयो। सात वर्षपछि, त्यो आन्दोलन लाउडिकियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली बनेसँगै लाउडिकियाली मिलरवादी आन्दोलनको अन्त्य भयो।

त्यो मार्गचिह्नको प्रतिरूप सन् ३१३ मा पनि देखिन्छ, जब स्मुर्नाको मण्डलीको अन्त्य भयो र पर्गामसको मण्डली सुरु भयो। एकसाथ हेर्दा, सन् १८५६ मा धर्मी फिलाडेल्फियाबाट अधर्मी लाउडिकियामा भएको संक्रमण सन् ३१३ मा धर्मी स्मुर्नाबाट अधर्मी पर्गामसमा भएको संक्रमणसँग मेल खान्छ, र संक्रमणको त्यस बिन्दुले उक्त मार्गचिह्नलाई एउटा चिन्हका रूपमा पनि पहिचान गराउँछ। अनेक साक्षीहरूका आधारमा, घेराबन्दी एउटा चिन्हबाट सुरु हुन्छ। जब लामेकको मृत्युको समयमा एक लाख चवालीस हजार मिलेर बनेको तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमाथि छाप लगाइन्छ, तब तिनीहरू ध्वजाका रूपमा उचालिँदै गर्दा छाप लगाइएका र पूर्ण रूपमा एकताबद्ध भएका हुन्छन्, किनकि घेराबन्दीको अगमवाणीय संरचनाको पहिलो मार्गचिह्न एउटा चिन्ह हो।

जोन पालाइओलोगोसको मृत्युले इस्लामको मार्गचिह्नलाई चिनाउँछ, जब इस्लामले पूर्वी रोमलाई आफ्नो अधीनमा पर्न बाध्य पार्छ। यरूशलेमको घेराबन्दी र विनाशले बेबिलोन र रोमका दुई साक्षी प्रदान गर्छन्। इजकिएलको डेढ वर्षको अवधिले ती लाउडिकियालीहरूको प्रतिनिधित्व गर्छ, जसले उत्तरका राजाको कैदमा लगिनेबारेको चेतावनीको सन्देश देख्न र सुन्न अस्वीकार गरे। सेस्टियसको चिह्नले उत्तरका राजाबाट उम्कने फिलाडेल्फियालीहरूको प्रतिनिधित्व गर्छ। ती दुई चिह्नले आन्तरिक अगमवाणीय सन्देशलाई सम्बोधन गर्छन्, जसरी लेमेकको ७७ ले पनि गर्छ। पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, घेराबन्दीको बेला एउटा वर्गलाई कैदमा लगिन्छ र अर्को वर्ग उत्तरका राजाको हातबाट उम्कन्छ।

जोन पालाइओलोगोसको मृत्युले लेमेकले प्रतिनिधित्व गर्नेहरूलाई छाप लगाइने मार्गचिह्नमा इस्लामको भूमिका पहिचान गर्दै बाह्य भविष्यवाणीय सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्दछ। यरूशलेमको घेराबन्दी र विनाशबाट उम्कनेहरू र त्यसमा बन्दी बनाइनेहरूले घेराबन्दीको भविष्यवाणीय अवधिको अल्फा मार्गचिह्नमै चरित्र प्रकट हुन्छ भन्ने कुरामा जोड दिन्छन्। ती दुई वर्गको प्रतिनिधित्व दुई लेमेकले गर्दछन्। एउटा वर्गले न्याशभिललाई चेतावनी दिन्छ, र अर्को वर्गले त्यसो गर्न इन्कार गर्दछ।

> अनि परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, यसकारण जसले कयिनलाई मार्छ, त्यसमाथि सात गुणा प्रतिशोध लिइनेछ। अनि परमप्रभुले कयिनमाथि एउटा चिह्न लगाइदिनुभयो, ताकि तिनलाई भेट्टाउने कसैले पनि तिनलाई नमारोस्। उत्पत्ति ४:१५।

विद्रोहको चिन्ह

कयिनले आफ्नो विद्रोहको चिह्न पाए। उनको विद्रोहको चिह्नलाई मानवजातिका निम्ति यस्तो चेतावनीका रूपमा बुझियो कि कयिनलाई मारेमा उनीहरूले परमेश्वरको सात गुणा न्याय भोग्नुपर्नेछ। एक अर्थमा त्यस चिह्नलाई परमेश्वरले कयिनलाई प्रदान गर्नुभएको सुरक्षाका रूपमा बुझ्न सकिन्छ, तर भविष्यवाणीय दृष्टिले त्यो बाइबलको अन्तिम पुस्तकमा रहेको विद्रोहको चेतावनीमूलक चिह्नसँग मेल खान्छ। ओमेगा पुस्तक प्रकाशमा वर्णित पशुको चिह्नलाई अल्फा पुस्तक उत्पत्तिमा कयिनको विद्रोहको चिह्नले पूर्वरूपमा दर्शाएको थियो। कयिनको चिह्नमा निहित चेतावनी यो हो कि कयिनको जस्तै चरित्र प्रकट गर्ने जोकोहीलाई पनि परमेश्वरले अस्वीकार गर्नुहुनेछ र न्याय गर्नुहुनेछ। कयिनमाथिको चिह्न पशुको चिह्नसँग मेल खान्छ, र त्यस चेतावनीले आफ्नो भाइको हत्या गरेर कयिनले गरेको विद्रोहको अनुकरण नगर्नू भन्ने आज्ञामा जोड दिन्छ, जुन विद्रोहलाई प्रकाशमा पशुको प्रतिरूपका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। कयिनको कार्यको अनुकरण गर्नु भनेको कयिनको प्रतिरूप बनाउनु हो। कयिनमाथि सात गुणा दण्डात्मक न्याय कार्यान्वयन गरियो, र कयिनपछिको छैटौँ पुस्तामा लेमेकले आफूले आफ्ना पिताको पाप दोहोऱ्याएको, तर आफूमाथिको न्याय भने सत्तरीको सात गुणा हुने भनी बताए।

> अनि लामेकले आफ्ना पत्नीहरूलाई भने, हे आदा र सिल्ला, मेरो आवाज सुन; हे लामेकका पत्नीहरूहो, मेरो वचनमा ध्यान देओ: किनकि मलाई घाइते पार्ने एक जना मानिसलाई र मलाई चोट पुऱ्याउने एक जना युवकलाई मैले मारेको छु। यदि कयिनका निम्ति सात गुणा प्रतिशोध लिइनेछ भने, निश्चय नै लामेकका निम्ति सतहत्तर गुणा लिइनेछ। उत्पत्ति ४:२३, २४।

अघिल्लो पद परमेश्वरको वचनमा सङ्ख्याहरूलाई गुणनका रूपमा प्रस्तुत गरिएका केवल तीन प्रसङ्गमध्ये पहिलो हो। अन्तिम पनि पहिलोझैँ छ।

> तब पत्रुस उहाँकहाँ आएर भने, “हे प्रभु, मेरो भाइले मेरो विरुद्धमा पाप गरेमा मैले उसलाई कति पटक क्षमा दिनुपर्छ? के सात पटकसम्म?” येशूले उनलाई भन्नुभयो, “म तिमीलाई सात पटकसम्म भन्दिनँ, तर सत्तरी गुणा सात पटकसम्म भन्दछु।” मत्ती १८:२१, २२।

सत्तरी गुणा सात चार सय नब्बे हुन्छ, र पवित्र इतिहासमा चार सय नब्बे वर्षका तीनवटा अवधिहरू छन्, अनि ती प्रत्येकले परीक्षणकालको एउटा अवधि जनाउँछ। पवित्रस्थानका लागि, राजाहरूका लागि र सेनाका लागि चार सय नब्बे वर्षको अवधि जनाइएको छ। राजाहरूको अवधि ईसा पूर्व १०९७ मा शाऊलको अभिषेकसँगै सुरु भयो र ईसा पूर्व ६०७ मा नबूकदनेसरको पहिलो घेराबन्दीसम्म जारी रह्यो, जुन बेला दानिएललाई बन्दी बनाइएको थियो।

पवित्रस्थानका लागि तोकिएको चार सय नब्बे वर्षको परीक्षणकाल ईसापूर्व १००६ मा सोलोमनको मन्दिरको समर्पणसँगै सुरु भयो र ईसापूर्व ५१६ मा निर्वासनपछिको मन्दिरको समर्पणसम्म जारी रह्यो। सेनाका लागि भने चार सय नब्बे वर्षको अवधि ईसापूर्व ४५७ देखि ईस्वी सन् ३४ सम्म थियो।

कयिनको सात गुणा न्यायको चेतावनी दिने सन्देश र चिह्नबाट आरम्भ भई लामेकको सत्तरी गुणा सातसम्म पुग्ने क्रमले चार सय नब्बे वर्षको प्रतीकात्मक परीक्षणकाललाई जनाउँछ। कयिनको चिह्नले जनाउने विद्रोहलाई क्रमशः उग्र बन्दै गएको रूपमा चित्रित गरिएको छ, जुन जलप्रलय पठाउन परमेश्वरलाई प्रेरित गर्ने कारणसँग मेल खान्छ।

> अनि परमेश्वरले पृथ्वीमा मानिसको दुष्टता अत्यन्त ठूलो भएको र उसको हृदयका विचारहरूको हरेक कल्पना निरन्तर खराब मात्र भएको देख्नुभयो। अनि परमप्रभुलाई पृथ्वीमा मानिस बनाउनुभएकोमा पछुतो लाग्यो, र उहाँ आफ्नो हृदयमा दुःखित हुनुभयो। अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, मैले सृष्टि गरेको मानिसलाई पृथ्वीको सतहबाट नष्ट गर्नेछु; मानिस र पशु, घस्रने जीवजन्तु र आकाशका पक्षीहरू सबैलाई; किनकि तिनीहरूलाई बनाएकोमा मलाई पछुतो लागेको छ। उत्पत्ति ६:५–७।

कयिनको छैटौँ पुस्ताका लमेखलाई शेतको वंशका लमेखको विपरीत, विद्रोहीहरूको एक चिह्नित वर्गका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। दुवै लमेखका गवाहीहरूले परीक्षणकालको अन्त्यलाई जनाउँछन्: एकले ४९० को अभिव्यक्तिद्वारा र अर्कोले आफ्नो मृत्युद्वारा। दुवैमा विजयी मण्डलीको त्रिविध संरचनासँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित सङ्ख्यात्मक प्रतीकात्मकता निहित छ। कयिनका लमेख राजाहरू, पवित्रस्थान र सेनाका लागि रहेका ४९०-वर्षीय तीन अवधिसँग मेल खान्छन्, र शेतका लमेखमा अगमवक्ता, पूजाहारी र राजाका लागि सातको मोहोर निहित छ। शेतका लमेख प्रकाशको पुस्तकको चौधौँ अध्यायका तीन स्वर्गदूतमध्ये दोस्रो हुन्, र कयिनका लमेख पशु, त्यसको मूर्ति, छाप र त्यसको नामको सङ्ख्यासम्बन्धी चेतावनी प्रस्तुत गर्ने तेस्रो स्वर्गदूत हुन्। प्रकाशको पुस्तकको चौधौँ अध्याय, पदहरू ९/११ ले कयिनको श्राप पाउनेहरूलाई चिनाउँछन्।

> अनि तेस्रो स्वर्गदूत तिनीहरूका पछि लाग्यो र चर्को स्वरमा यसो भन्यो, यदि कसैले पशु र त्यसको प्रतिमाको उपासना गर्छ र आफ्नो निधारमा वा हातमा त्यसको छाप लिन्छ भने, त्यस व्यक्तिले परमेश्वरको क्रोधको दाखमद्य पिउनेछ, जुन उहाँको प्रकोपको कचौरामा कुनै मिसावटविना खन्याइएको छ; र पवित्र स्वर्गदूतहरूका सामु र थुमाको सामु त्यसलाई आगो र गन्धकद्वारा यातना दिइनेछ: अनि तिनीहरूको यातनाको धुवाँ सदासर्वदा माथि उठिरहन्छ: र पशु र त्यसको प्रतिमाको उपासना गर्नेहरू तथा त्यसको नामको छाप लिने जोसुकैलाई पनि न दिनमा न रातमा विश्राम हुन्छ। प्रकाश १४:९–११।

प्रकाश १५:२ ले शेतको वंशका लेमेकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका व्यक्तिहरूको पहिचान गराउँछ:

> अनि मैले आगो मिसिएको काँचको समुद्रजस्तो केही देखेँ: अनि त्यस पशुमाथि, त्यसको प्रतिमामाथि, त्यसको छापमाथि र त्यसको नामको सङ्ख्यामाथि विजय प्राप्त गरेकाहरूलाई परमेश्वरका वीणाहरू लिएर काँचको समुद्रमाथि उभिरहेका देखेँ। प्रकाश १५:२।

सेतको वंशका लेमेकले आफ्नो मृत्युद्वारा बन्द ढोकाको सङ्केत गर्छन्। कयिनको वंशका लेमेकले चार सय नब्बे वर्षको परीक्षणकालको अन्त्यमा ढोका बन्द हुने कुराको सङ्केत गर्छन्। कयिनको चिह्नलाई तीनवटा प्रमुख भविष्यसूचक विशेषताहरू प्रकट गर्ने चरित्रविरुद्धको चेतावनीका रूपमा हेरिनुपर्ने थियो। उनले परमेश्वरको निर्देशनअनुसार उहाँको आराधनामा सहभागी हुन अस्वीकार गरे; उनले ईर्ष्याजन्य उग्र क्रोध प्रकट गरे र आफ्नो भाइको हत्या गरे; अनि तेस्रो, उनले पश्चात्ताप गर्न अस्वीकार गरे।

कयिनले दस आज्ञाको पहिलो शिलापाटीमा उल्लिखित आज्ञाहरू उल्लङ्घन गरेका थिए, जसले मानवजातिको परमेश्वरसँगको सम्बन्ध स्पष्ट पार्छ; दोस्रो शिलापाटीले मानवजातिको मानवजातिसँगको सम्बन्ध स्पष्ट पार्छ। उनको विद्रोहको चिह्नले उनलाई पश्चात्ताप नगर्ने व्यवस्थाभङ्गकर्ताका रूपमा चिनाउँथ्यो। कयिन र लेमेकले चाँडै आउन लागेको आइतबारे कानुनको समयमा तेस्रो स्वर्गदूतको बन्द ढोकालाई सङ्केत गर्छन्। हनोक, मतूशेलह, लेमेक र नोआले त्यस इतिहासको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन हनोकले प्रतिनिधित्व गर्ने पहिलो स्वर्गदूतको आगमनसँगै सुरु हुन्छ; त्यसपछि दोस्रो स्वर्गदूतका रूपमा लेमेकको आगमन हुन्छ, लेमेकको दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई शक्ति प्रदान गर्ने मध्यरात्रिको पुकारका रूपमा मतूशेलहको आगमन हुन्छ, अनि तेस्रो स्वर्गदूतका रूपमा नोआले जलप्रलयको बन्द ढोकालाई सङ्केत गर्छन्।

लामेकको मृत्यु जलप्रलयभन्दा पाँच वर्षअघि भयो, र यसले चाँडै आउन लागेको आइतबारे कानुनको समयमा ढोका बन्द हुनुभन्दा पाँच प्रतीकात्मक वर्षअघिको समयलाई सङ्केत गर्छ। लामेकको ७७७ वर्षको उमेरमा मृत्यु हुँदाकै समयमा विजयी मण्डलीलाई छाप लगाउने कार्य सम्पन्न हुन्छ। त्यसपछि, जहाजको ढोका अलौकिक रूपमा बन्द गरिनुभन्दा सात दिनअघि जनावरहरू जहाजभित्र पस्न थाले।

मतूशेलहको मृत्यु भएको दिन ती सात दिनमध्ये पहिलो दिन थियो। ढोका बन्द हुनुअघिको अन्तिम चेतावनी दुई पक्ष समेटिएको सन्देश थियो, जसमा पशुहरूको दृश्य प्रस्तुतिसँगै अहिलेसम्म मृत्यु भएका मानिसहरूमध्ये सबैभन्दा दीर्घायु मानिसको जीवनकालभरि घोषणा गरिँदै आएको भविष्यवाणीको पूर्ति पनि समावेश थियो। त्यो भविष्यवाणी मतूशेलहको नाममै निहित थियो, जसको अर्थ हो, 'जब उनको मृत्यु हुन्छ, तब त्यो आउनेछ।'

मानवजातिका लागि अन्तिम चेतावनीको सन्देश भविष्यवाणीको अनिवार्यताअनुसार दुई पक्ष भएको सन्देश हुनैपर्छ, जसलाई हनोकले आफ्ना छोराको नामद्वारा घोषणा गरेको भविष्यवाणीको पूर्तिस्वरूप मतूशेलहको मृत्युसँगै सुरु भएका जनावरहरूको बसाइँसराइका सात दिनले दर्शाउँछन्। जनावरहरूको बसाइँसराइका सात दिनले मतूशेलहको मृत्यु र बसाइँसराइ गरिरहेका जनावरहरूको दुई पक्ष भएको सन्देशलाई तेस्रो स्वर्गदूतको मोहोर लगाउने सन्देशका रूपमा चिनाउँछन्। येशूले सधैँ सुरुआतद्वारा अन्तको चित्रण गर्नुहुन्छ, र प्रकाशमा, प्रकाश अठारको तेस्रो स्वर्गदूतसँग पद चारको दोस्रो आवाज जोडिन्छ, जसरी मध्यरातको पुकार दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशसँग जोडिएको थियो। अन्तिम चेतावनीको सन्देश सधैँ आन्तरिक र बाह्य सन्देशका रूपमा प्रस्तुत गरिन्छ, जसलाई प्रकाशको पुस्तकमा मण्डलीहरू र मोहोरहरूबीचको भविष्यवाणीय सम्बन्धले दर्शाउँछ। दानिएल एघारको अन्तिम चेतावनीको सन्देश उत्तर र पूर्वको सन्देश हो। नूहको समयमा मतूशेलह र बसाइँसराइ गरिरहेका जनावरहरू दुई पक्ष भएको अन्तिम चेतावनीको सन्देश थिए।

७७७ को चिह्न भएका लमेकको मृत्यु घेराबन्दीको सुरुआतसँग मेल खान्छ, जुन बेला इजकिएलकी पत्नीको मृत्यु भएको थियो। शेतको वंशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका विश्वासयोग्यहरूलाई त्यही बेला मोहोर लगाइन्छ, र कयिनको वंशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूले पनि त्यही बेला चिह्न प्राप्त गर्छन्। हनोक आदमदेखि सातौँ पुस्ताका थिए र तिनले यस्तो अवधिको अल्फा मार्गचिह्नको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसको अन्त्यमा अन्तिम र पहिलो दुवै पुस्तालाई आठ अङ्कले प्रतिनिधित्व गर्छ। दुवै लमेकले अनुग्रहकालको अन्त्यलाई चिह्नित गर्छन्, र लमेकको मृत्यु घेराबन्दीको सुरुआतमा अनुग्रहकालको बन्द ढोकाको प्रतीक हो।

हनोक भविष्यवाणीय इतिहासका अल्फा थिए, र भविष्यवाणीय अनिवार्यताअनुसार उनले भविष्यवाणीय इतिहासका एक ओमेगाको पहिचान गराउनैपर्छ। त्यो ओमेगाको प्रतिनिधित्व मृत्युको स्वाद नचाखी पुरानो संसारबाट नयाँ संसारमा गएका ती आठ जनाले गर्छन्। नयाँ पृथ्वीमा आइपुग्नुअघि हनोक र ती आठ जनाले मृत्यु देखेनन्। पशुहरूको स्थानान्तरणका सात दिनमा पुरानो संसारको अन्त्य भयो, र वर्षा नभएका सात दिनसँगै नयाँ संसारको आरम्भ भयो। त्यसपछि १७औँ दिनदेखि सुरु भई पाँच महिनासम्म वर्षा मात्र भइरह्यो, जुन परमेश्वरले पाँच महिनाको अन्त्यमा सत्रौँ दिनमा रोक्नुभयो।

पाँच महिना

प्रकाशको पुस्तकको अध्याय नौमा पाँच महिनाका दुई साक्षी छन् र यस अध्यायमा समयसम्बन्धी तीनवटा छुट्टाछुट्टै भविष्यवाणी छन्। पाँच महिनाको पहिलो अवधि पद पाँचमा प्रस्तुत गरिएको छ; पाँच महिनाको दोस्रो अवधि पद दसमा छ र तीन सय एकानब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनको अवधि पद पन्ध्रमा छ। पद ५, १० र १५ ले भविष्यवाणीको अवधिको प्रारम्भमा पाँच महिनाका दुई साक्षीसहित इस्लामको समयसम्बन्धी भविष्यवाणीलाई चिनाउँछन्। पद ५ र १० दुवैले पाँच महिनाको अवधि जनाउँछन्, त्यसैले पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति राख्दा पद पाँच र पद दसको योगफल पन्ध्र हुन्छ। यसरी, पाँच महिनाको पहिलो अवधि १५ हो र तीन सय एकानब्बे वर्ष र पन्ध्र दिन पद १५ मा प्रस्तुत गरिएको छ। पद ५, १० र १५ को क्रम र संरचनाले दुईवटा पन्ध्रलाई चिनाउँछन्, र जोड्दा पन्ध्र हुने ती पहिला दुई पदमा एक सय पचास वर्षका दुईवटा समयसम्बन्धी भविष्यवाणी छन्।

पन्ध्रौँ पदले तीन सय एकानब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनको समयसम्बन्धी भविष्यवाणी प्रस्तुत गर्दछ। ख्रीष्टले तीनवटा पदमा पन्ध्र सङ्ख्यालाई बुन्नुभएको छ, र तिनै पदहरूमा प्रतिपादित भविष्यसूचक समयको प्रयोग गरेर उहाँले पाँचौँ र दसौँ पद जोड्दा जनाइने १५ सङ्ख्यालाई विशिष्ट रूपमा छुट्ट्याउनुभयो, ताकि त्यसलाई पन्ध्रौँ पदसँग मिलाउँदा पन्ध्रको दोहोरो रूप बनोस्। त्यसपछि ख्रीष्टले ती तीनवटै अन्तरसम्बन्धित भविष्यवाणीलाई पन्ध्र दिनको उल्लेखसहित टुङ्ग्याउनुभयो।

यस अध्यायको कुञ्जी सन् ६२७ को निनवेको युद्ध हो, जसको पाँच वर्षपछि सन् ६३२ मा भएको मुहम्मदको मृत्युबाट पाँच महिनाको पहिलो भविष्यवाणी सुरु हुन्छ। मुहम्मदको मृत्यु भएको दस वर्षपछि फारसका सेनाहरू नष्ट भए; यो फारस र रोम दुवै शक्तिहरू पराजित हुनेछन् भन्ने मुहम्मदको पूर्वानुमानअनुरूप थियो। त्यसैले प्रकाश अध्याय नौको ऐतिहासिक घटनाक्रम फारस र रोमबीचको निनवेको युद्धबाट सुरु हुन्छ। त्यसको पाँच वर्षपछि मुहम्मदको मृत्यु हुन्छ, र यसरी पद पाँचमा उल्लिखित एक सय पचास वर्षको अवधि सुरु हुन्छ। त्यसको दस वर्षपछि सन् ६४२ मा नहावन्दको युद्धमा फारस पराजित हुन्छ। इस्लामले नहावन्दको युद्धलाई “विजयहरूको विजय” भन्यो। प्रकाश अध्याय नौका सुरुका पन्ध्र वर्षले पहिले पाँच वर्ष र त्यसपछि दस वर्षको अवधि जनाउँछन्। समयावधिसम्बन्धी अन्तिम भविष्यवाणी सन् १८४० को अगस्ट ११ मा समाप्त भयो। उक्त घटना हुनुभन्दा दस दिनअघि योशियाह लिचले ओटोमन प्रभुत्वको अन्त्यसम्बन्धी आफ्नो अद्यावधिक पूर्वानुमान प्रकाशित गरे। प्रकाश अध्याय नौमा वर्णित इस्लामका अन्तिम पन्ध्र दिन योशियाह लिचको कार्यद्वारा पहिले पाँच दिन र त्यसपछि दस दिनमा विभाजित छन्, किनकि येशूले सधैँ आरम्भद्वारा अन्त्यलाई चित्रण गर्नुहुन्छ।

हामी अर्को लेखमा यी कुराहरूलाई निरन्तरता दिनेछौँ।